

Πειραιώτισσα

Μούτσος/Γκάτσος

^GΈβρα στον δρόμο κάτι παιδιά και τα ρώτησα ^C
^Gαν με θυμάσαι καμιά βραδιά, Πειραιώτισσα ^G

^DΑν δεις στον ύπνο σου
μιά νύχτα με βροχή ^G φωτιά να καίει ^C
^DΕίν' η καρδιά μου
που στενάζει ^C μοναχή και ^Dσιγοκλαίει ^G
Είν' η καρδιά μου
που στενάζει ^C μοναχή και ^Dσιγοκλαίει ^G
αν δεις στον ύπνο σου
μιά νύχτα με βροχή φωτιά να καίει

Μακριά στα ξένα, στην ξενιτειά, βαριά αρρώστησα
κι ήρθα κοντά σου να βρω γιατρεία, Πειραιώτισσα

Αν δεις στον ύπνο σου...

Συνθ. - Μ. Κατριβάνος

Τραγ. - Κορώνης & Φύλανδρος

Μια ξανθομαλλούσα πούχει σκέρτσο μαγικό
και που το φιλί της είναι σαν κρασί γλυκό
γω για το δικό της το χατήρι
έχω συντροφιά μου το ποτήρι
Όταν την κοιτάζω με κοιτάει και δεν μιλά
μόνον όταν φεύγω τότε μου χαμογελά
μόνη αυτή λατρεύω, μόνη αυτή ποθώ
και γι' αυτή θα τρελλαθώ

Ρεφραίν

ΛΑ
Σαν πω κρασί ζαλιζομαι -
ΜΙ ξεμιαλιζομαι στη στιγμή
Μ τα λογικά μου χάνονται
και ξεχάνονται οι καύμοι ΛΑ
ΜΜ Με το κρασί ευφραίνομαι
κι' αναστέγομαι στα στερνά
σαν περπατάω παραπατάω
μεσ' τα στενά ΛΑ

Κάθε βράδυ σαν νυχτώνει πάω στο καπηλειό
πίνω απ' το καινούριο το κρασί κι' απ' το παλιό
πιο πολύ απ' όλα μου γουστάρει
τ' άτιμο αυτό το γιοματάρι
Ότι νοιώθω σαν κοιμάμαι σε θερμή αγκαλιά
νοιώθω κι' όταν πω μονάχα μια γλυκιά γουλιά
όπως όλ' οι άνθρωποι κι' εγώ πονώ
γι' αυτό πίνω να ξεχνώ

Ρεφραίν

ΠΙΕΣ ΓΛΥΚΟ ΚΡΑΣΙ

Συνθ. - Μ. Κατριβάνος

Τραγ. - Φιλιππόπουλος κ' Ευσταθίου

^C Σαν μπαίγω μέσα στη ταβέρνα
^G κέρνα, κέρνα
λέω στον ταβερνιάρη ^{Dim}
ρετσίνα κεχριμπάρι
κι' απ' το κρασάκι του το φινό ^G
πίνω, πίνω
και στάλα δεν αφήνω ^{Dim}
απ' το γλυκό κρασί ^G

Ρεφραίν

^C Πιες γλυκό κρασί δεν είν' ντροπή ^{Dim}
μήν σε μέλλει ο κόσμος τι θα πει ^G
η καρδιά σου αν τύχει να πονάει ^{Dim}
όταν πίνεις ο πόνος σου περνάει ^G
Πιες έστω μονάχα μιά γουλιά ^{Dim}
πες πως πήρες χίλια δυο φιλιά ^G
από μια ξανθούλα π' αγαπας ^G
τρελλή μικρή πδύ σ' έκανε μπεκρή ^G

Πίνω για να ξεχνώ τον πόνο
μόνο, μόνο
γιατί κι εγώ αγαπούσα
κάποια ξανθομαλλούσα
Και μεσ' του μεθυσιού την τρέλλα
γέλα, γέλα
λέω στον εαυτό μου
γέλα και μην πονείς

Ρεφραίν

ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΑΚΙ

Συνθ. - Σωτηρία Ιατρίδου

Τραγ. - Κάκια Μέντρη

Μια κομπή μοντέρν σαν κι' εμένα
δεν μπορεί να τάχει χαμένα
δεν μπορεί να τρέχει στις ταβέρνες
και να πίνει κρασί
'Όμως μ' ένα-δυο ποτηράκια
φεύγουν της καρδιάς τα φαρμάκια
και φωνάζω μέσα στη χαρά μου
αγάπη μου χρυσή

Ρεφραίν

Ακόμα ένα ποτηράκι
ακόμα ένα τραγουδάκι
στον κόσμο που βρέθηκα
τα πάντα βαρέθηκα
αγάτες και πίκρες και φαρμάκι
Ακόμα λίγο κοκκινέλλι
ακόμα λιγάκι τι σας μέλλει
μου φέρνει μια ζάλη μέσα στο μυαλό
και τότε ξέρω να χαμογελώ

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΤΟ ΤΑΒΕΡΝΑΚΙ

Συνθ. - Αγγελής

Τραγ. - Ν. Γούναρης

Σ' ένα πλακιώτικο στενό
εχθές αργά γυρνούσα
βλέπω ένα φίλο καρδιακό
που τόσο αγαπούσα
Κι' ήρθαν στη σκέψη μας ξανά
τόσα παλιά τερτίπια
κι' ανάθεμα το ρε παιδιά
δεν ξέρω πόσο ήπια

Ρεφραίν

Και τσουγγρίσαν τα ποτήρια
στο παλιό το ταβερνάκι
και ανοίξαν παραθύρια
και φανήκαν κοπελούδες
απ' τις γρίλιες με μπλεξούδες
και ξανάνιωσα λιγάκι }δισ
στο παλιό το ταβερνάκι }

Ε ρε τα χρόνια πως περνούν
γκριζάρουν τα μαλιά μας
μπορεί τα χρόνια να περνούν
μα δεν γερνά η καρδιά μας
Θυμάμ' εγώ θυμήσου εσύ
ε ρε παλιέ μου φίλε
κάπελα βάλε μας κρασί
και μια κιθάρα στείλε

Ρεφραίν

ΑΧ Η ΠΑΛΙΑ ΤΑΒΕΡΝΑ

Συνθ. - Γ. Βιτάλης

Τραγ. -

Κάνεις να μπεις στου μάρπα Γιάννη
για μαριδίτσα και κρασί
στρίβε σου λένε βρε αλάνι
εδώ 'ναι άριστο κρατί
Και βλέπεις κοσμική Αθήνα
βλέπεις τον κάθε κουρσάδο
να πίνει χαλλώρετσίνα
και να τη λέει ρετσινέ

Ρεφραίν

Αχ στη παλιά ταβέρνα
με τη λαντέρνα και το σκουμφορί
θα πεταχτώ με τρέλλα
να πω βαρέλια
ή στου Ψυρρή

Κιθάρα μαντολίνο
μεζές τραγούδι φινό
αχ η παλιά ταβέρνα
με τα μεράκια της τα παλιά

και μαντολίνο
τραγούδι, φινό

ΕΓΩ ΘΑ ΚΟΨΩ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Σονθ. - Ανδρ. Χατζηαποστόλου

Τραγ. - Τ. Μαρούδας

Παραπονιέσαι ότι έγινα μπεκρής
κι' ας φταις εσύ που έχω πιάσει το ποτήρι
όμως αν θέλεις θα το κόψω το κρασί
εγώ ποτέ μου δεν σου χάλασα χατήρι

Ρεφραίν

Εγώ θα κόψω το κρασί
για σέν' αγάπη μου χρυσή
εγώ θα κόψω το κρασί
για σένα μόνο
αφού στα χείλη σου τα δυο
μπορώ αχόρταγα να πιω
απ' το κρασί που μόλις πίνω ξανανειώνω
εγώ θα κόψω το κρασί
αφού το θέλησες εσύ
λόγω τιμής ποτέ μου πια δεν ξαναπίνω
εγώ θα κόψω το κρασί αλλά βοήθα με κι' εσύ
στην αγκαλιά σου κάθε πόνο μου να σβήνω

Κάθε ποτήρι σαν το πίνω μοναχός
χωρίς να βλέπω τα ολόγλυκα σου μάτια
φαρμάκι γίνεται και στάζει συνεχώς
μες τη καρδιά μου που την έκανες κομμάτια

Ρεφραίν